

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 3To/102/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315010451
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315010451.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci obžalovaného J. C., nar. X.X.XXXX v Q. Q., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 21.5.2018, sp.zn. 29T/89/2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 27. septembra 2018 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. odvolanie obžalovaného J. C., nar. XX.XX.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Galanta zo dňa 21.5.2018, sp.zn. 29T/89/2015 bol obžalovaný J. C. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 29.12.2014 v čase okolo 18,30 hod. v obci T. na ulici M. v neobývanej budove pod súpisné číslo XXX prechovával pre vlastnú potrebu 1 ks igelitové vrecúško s tlakovým uzáverom s obsahom neznámej zelenej sušiny, pričom expertízou na Kriminalistickom a expertíznom ústave PZ Bratislava pod č. PPZ-KEU-BA-EXP-2015/450 bolo zistené, že ide o rastlinu z rodu Cannabis s hmotnosťou 250 mg obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC), ktorá zodpovedá minimálne 1 (jednej) obvykle jednorazovej dávke drogy a ktorá látka je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradená do I. skupiny psychotropných látok

Za tento trestný čin okresný súd uložil obžalovanému podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona s prihliadnutím na § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) eur.

Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaný úmyselne zmariť, určil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri mesiace).

Okresný súd uvedený rozsudok odôvodnil v rozsahu č.l.161-165 spisu.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že vykonaným dokazovaním a to najmä s poukazom na výpoveď obžalovaného bolo bez akýchkoľvek dôvodných pochybností preukázané, že zaistené množstvo marihuany chcel obžalovaný použiť pre vlastnú potrebu ako jednu jednotlivú dávku.

Poukázal na ustanovenie § 130 ods. 5 a § 135 ods. 1 Trestného zákona. Podľa prevládajúcej súdnej praxe je pojem „obvykle jednorazová dávka“ pojem právny. Rozumie sa ním dávka omamnej

alebo psychotropnej látky, ktorá sa bežne u väčšiny užívateľov konzumuje pri jednom použití a takto vyjadruje konzumný priemer (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.12.2014 sp.zn. 2Tdo 56/2014). Súdna prax vychádza z toho, že pojem obvykle jednorazovej dávky drogy musí byť hmotnostne vymedzený, teda musí byť stanovená určitá konkrétna hmotnosť danej drogy, ktorú je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku drogy, a to aj z toho dôvodu, aby sa stanovila hmotnostná hranica pojmu obvykle jednorazová dávka drogy od ktorej by sa následne mohol odvíjať násobok obvykle jednorazovej dávky drogy v zmysle § 135 Tr. zák. (viď napr. uznesenie Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 4To/11/2014). Pokiaľ ide o hmotnostné kritérium, tak súdna prax už dlhodobo vychádza z toho, že obvykle jednorazovú dávku marihuany je potrebné stanovovať v závislosti od hmotnosti zaisteného sušeného materiálu marihuany, pričom pri zohľadnení tohto hmotnostného kritéria, t. j. metodiky výpočtu vychádzajúcej z hmotnostnej dávky marihuany, sa za obvykle jednorazovú dávku považuje množstvo zodpovedajúce 500 mg (0,5 g) vysušenej marihuany (tento záver vyplýva napríklad z judikátu trestnoprávneho kolégia Krajského súdu v Žiline sp. zn. 1To/86/2011 z 20.09.2011, ale aj z rozhodovacej činnosti Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 4To/127/2011).

Okresný súd však poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Tdo 53/2016 z 25. apríla 2017 má za to, že Trestný zákon výslovne stanovuje v akom množstve najviac možno mať neoprávnene v držbe omamnú látku, aby jej prechovávanie bolo možné právne posúdiť ako prechovávanie drogy pre vlastnú potrebu v zmysle ustanovenia v § 171 ods. 1 Trestného zákona. Z tohto ustanovenia ale nevyplýva, že by prechovávanie omamnej látky - teda látky, ktorá vo všeobecnosti vyvoláva návyk a psychickú a fyzickú závislosť ľudí charakterizovanú zmenami správania sa so závažnými zdravotnými a psychosociálnymi následkami [§ 2 ods. 1 zák. č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 139/1998 Z. z.)] - v množstve menšom, než v hmotnostnom vyjadrení zodpovedá obvykle jednorazovej dávke na použitie, malo byť automaticky beztrestným, pokiaľ je takáto látka v konkrétnom prípade prechovávaná v množstve, ktoré je po jeho užití (vzhľadom na obsah účinnej látky) spôsobilé nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka, jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona).

Z uvedeného je zrejmé, že hoci predmetné množstvo 250 mg marihuany obsahujúce viac ako 10 mg účinnej látky tetrahydrokanabinol (THC) nedosahuje v hmotnostnom vyjadrení súdnou praxou ustálenú obvykle jednorazovú dávku 500 mg (0,5 g), nemožno však toto množstvo v žiadnom prípade považovať za zvyškové, resp. stopové, nakoľko sám obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že zaistené množstvo marihuany chcel použiť pre vlastnú potrebu ako jednu dávku.

Okresný súd poukázal na ustanovenie § 10 ods. 2 Trestného zákona. Vzhľadom na uvedené množstvo marihuany, ktoré dosahovalo iba polovicu súdnou praxou stanovenej jednej obvyklej jednorazovej dávky, skúmal okresný súd, či možno v danom prípade aplikovať zákonom predpokladaný „materiálny korektív“ v zmysle ustanovenia § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Okresný súd konštatoval, že z odôvodnenia uznesenia Krajského súdu v Trnave zo dňa 25.1.2018 sp. zn. 3To/5/2018 je jednoznačne zrejmý právny názor tohto odvolacieho súdu, že závažnosť činu uvedeného v skutkovej vete je vyššia ako nepatrná, čo vylučuje použitie materiálneho korektívu v prejednávacom prípade a to okrem iného i s poukazom na tú skutočnosť že obžalovaný bol za obdobný skutok v minulosti trestne stíhaný a hoci toto konanie bolo podmienene zastavené a obžalovaný sa v skúšobnej dobe podmienene zastavenia trestného stíhania osvedčil, od uplynutia skúšobnej doby plynúcej do 7.12.2014 do spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku dňa 29.12.2014 uplynulo len 22 dní, pričom takéto správanie nemožno považovať za vedenie riadneho života. Z doterajšej minulosti obžalovaného je potrebné vyvodiť, že obžalovaný je osoba, ktorá má tendenciu prechovávať drogu pre vlastnú potrebu.

Nakoľko z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu psychotropnú látku, ktorú chcel použiť pre vlastnú potrebu ako jednu dávku, rešpektujúc právny názor odvolacieho súdu o nemožnosti aplikácie materiálneho korektívu z vyššie uvedených dôvodov, rozhodol okresný súd tak, že obžalovaného uznal vinným zo spáchania prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona.

Vzhľadom na takto jednoznačne vyjadrený právny názor odvolacieho súdu, považoval okresný súd za nehospodárne a neefektívne vykonávať ďalšie rozsiahle dokazovanie ohľadom podružných dôvodov vylúčenia použitia materiálneho korektívu (vniknutie do budovy bez súhlasu vlastníka, rozširovanie informácie o spôsobe užívania a účinkoch drogy) a preto aj v zmysle § 272 ods. 3 Trestného poriadku odmietol vykonať dôkazy navrhované obhajobou - výsluch svedkov Mgr. T. F., B. F., T. D. a B. F..

Taktiež ako nadbytočné vyhodnotil okresný súd obhajcom navrhované vypracovanie znaleckého posudku z odboru psychiatria za účelom zistenia vplyvu zaistenej látky na psychiku obžalovaného, nakoľko má za to, že Kriminálny a expertízny ústav policajného zboru má kompetenciu sa vo všeobecnosti vyjadriť k spôsobilosti zaistenej drogy (vzhľadom na množstvo a účinnú látku) po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky, pričom ústav uviedol, že predložené konope (marihuana) s hmotnosťou 250 mg obsahovalo viac ako 10 mg účinnej látky THC a uvedené množstvo THC je spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť stav ľudskej psychiky pôsobením na centrálny nervový systém s menej závažným zdravotnými a psychosociálnymi následkami a teda niet pochyb o tom že sa u zaistenej látky jednalo o omamnú a psychotropnú látku, ktorej držanie je podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona trestné a to bez ohľadu na to, aký by mala reálny vplyv na psychiku menovaného obžalovaného, ak by si ju bol aplikoval.

Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery okresný súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Okresný súd obligatórne skúmal pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností. Nebola zistená prítomnosť žiadnej poľahčujúcej okolnosti ani žiadnej príťažujúcej okolnosti. Pomer poľahčujúcich a príťažujúcich okolností je tak vyrovnaný.

Hoci použitie materiálneho korektívu, s poukazom na už vyššie uvedené, je v danom prípade vylúčené, okresný súd vzhľadom na všetky okolnosti prípadu ako i s ohľadom na osobu páchatela (doposiaľ jedno trestné stíhanie, ktoré bolo podmiennečne zastavené, pričom sa menovaný v skúšobnej dobe osvedčil) uložil obžalovanému alternatívny trest a to peňažný trest vo výmere 200 (dvesto) eur, pričom takto uložený trest okresný súd považuje za primeraný a spravodlivý s poukazom na potrebu individuálnej i generálnej prevencie a ochranu spoločnosti. Podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona okresný súd obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaný úmyselne zmaril, obligatórne určil náhradný trest odňatia slobody a to vo výmere 3 (tri) mesiace.

Okresný súd k výhradám obhajoby ohľadom nezákonnosti zabezpečených dôkazov v prípravnom konaní uvádza, že zabezpečenie dôkazov, ktoré boli vykonané na hlavnom pojednávaní, považuje okresný súd za zákonné a preto z nich aj vychádzal pri rozhodovaní vo veci samej. K obhajobou uvádzanej výhrade, že ich vyjadrenie k odvolaniu prokuratúry voči prvostupňovému rozsudku nebolo zohľadnené v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Trnave, z čoho majú za to, že krajskému súdu nebolo doručené, okresný súd uvádza, že predmetné vyjadrenie, ktoré obhajca okresnému súdu doručil dňa 17.1.2018, bolo bezodkladne dňa 18.1.2018 faxom doposlané krajskému súdu (o čom sa v spise nachádza aj potvrdenie), pričom tento rozhodoval o odvolaní na neverejnom zasadnutí dňa 25.1.2018, teda odvolací súd mal pri svojom rozhodovaní k dispozícii aj uvedené vyjadrenie obhajoby k odôvodneniu odvolania prokurátora.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote (ihneď na hlavnom pojednávaní po vyhlásení rozsudku č.l. 160 spisu) zahlásil obžalovaný prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktoré odvolanie v rozsahu č.l. 168-169, 172-178 spisu odôvodnil.

V odôvodnení odvolania poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1, 10, 12, § 30 ods. 1, 2, § 89 ods. 1, § 93 ods. 1, § 119 ods. 1, 2, 4, § 141 ods. 1, § 142 ods. 1, § 143 ods. 1, § 179 ods. 1, 2 Trestného poriadku, § 135 ods. 1, § 171 ods. 1 Trestného zákona. Mal za to, že v danom prípade nebolo naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty tohto trestného činu z jeho strany v konaní riadne preukázané a rozhodnutie vychádza z dôkazov, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom.

Vydanie veci z jeho strany a zápisnica o vydaní veci nepredstavujú zákonný dôkaz. V takom prípade mala byť ihneď pri tomto úkone spísaná zápisnica o vydaní veci, ktorá by zabezpečila autenticitu a nezameniteľnosť vydaných vecí s inou vecou. Avšak zápisnica o vydaní veci bola spísaná až následne na OO PZ Jelka, t.j. po uplynutí určitého času potom, ako k vydaniu veci prišlo, kedy už nie je garantované, že údaje v zápisnici o vydaní veci zo dňa 29.12.2014 zodpovedajú skutočnosti, t.j. či zodpovedá materiál

popísaný v zápisnici materiálu, ktorý bol skutočne vydaný (a to čo do druhu, množstva a pod.). Čiže zápisnica o vydaní veci bola vypracovaná až dodatočne potom, ako bol predmetný úkon vykonaný.

Podľa úradného záznamu hliadky OO PZ Jelka ku kontrole a k vydaniu veci malo prísť mimo oddelenia OO PZ Jelka dňa 29.12.2014 v čase o 18.30 hod. Na druhej strane zápisnica o vydaní veci zo dňa 29.12.2014 mala byť spísaná rovnako v čase o 18.30 hod. dňa 29.12.2014, čo však nie je možné, keďže predmetná zápisnica je napísaná na počítači, vytlačená na tlačiarňi, opatrená konkrétnym ČVS, opatrená pečiatkou OO PZ Jelka, pričom hliadka pri vykonávaní kontroly so sebou počítač, tlačiareň a ani úradnú pečiatku nenesie a zároveň ihneď pri úkone nemôže vedieť, aké ČVS bude veci pridelené, teda v danom prípade by zápisnica spísaná priamo na mieste pri predmetnom úkone musela byť spísaná rukou.

V súvislosti s tým, že zápisnica o vydaní veci zo dňa 29.12.2014 bola spísaná až dodatočne na OO PZ Jelka, nie je možné preskúmať, či bol obžalovaný pred vydaním veci riadne upozornený v súlade s ust. § 89 Tr. por. a poučený o všetkých následkoch spojených s vydaním veci. V danom smere je zákonnosť postupu vydania veci a zákonnosť tohto dôkazu spochybnená do takej miery, že v zmysle § 119 ods. 2 Tr. por. tento dôkaz v konaní použitý nemôže byť, keďže nebol získaný v súlade so zákonom. Zápisnica o vydaní veci zároveň neobsahuje ani zákonné náležitosti, t.j. náležitosti podľa ust. § 93 ods. 1 Tr. por., a to riadne opísanie vydanéj veci, tak aby mohla byť určená totožnosť tejto veci. V zápisnici je tiež v rozpore s ust. § 30 ods. 2 Tr. por. zapísaný ako nezúčastnená osoba B. F., ktorý bol členom hliadky OO PZ Jelka, a nemohol byť teda zároveň nezúčastnenou osobou, keďže takéto postavenie priamo vylučuje ust. § 30 ods. 2 Tr. por. Takýto dôkaz nemohli v konaní v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por., ako aj v súlade s ust. § 119 ods. 2 Tr. por. (príp. aj § 119 ods. 4 Tr. por.) vôbec použiť.

Zároveň nezákonným dôkazom, ktorý bol v konaní použitý je aj znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/450 zo dňa 28.1.2018. V prvom rade uznesenie o pribratí znalca nebolo jemu ako obžalovanému (ako ani jeho obhajcovi) v súlade s ust. § 179 ods. 1, ods. 2 Tr. por. nikdy doručené (ani dodatočne), a teda pri jeho vypracovaní nebol dodržaný zákonný postup, keďže toto uznesenie im malo byť doručené skôr ako bol podaný znalecký posudok, a teda bolo porušené jeho právo na obhajobu. Zároveň na tento znalecký posudok sa prenáša nezákonnosť aj v súvislosti s nezákonným postupom pri vydaní veci (zápisnica o vydaní veci zo dňa 29.12.2014). V tejto súvislosti poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trnave sp.zn. 6To/8/2015 zo dňa 5.2.2015.

Na druhej strane znalci z odboru kriminalistickej toxikológie nie sú odborne spôsobilí skúmať vplyv skúmaného množstva látky na ľudskú psychiku. Na posúdenie vplyvu látok na psychiku jednotlivca, dôsledky vplyvu týchto látok na jednotlivca, ako aj na skúmanie duševného stavu je príslušný znalec z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, a nie znalec z odboru kriminalistická toxikológia. V danom smere znalecký posudok je vypracovaný v rozpore s ust. § 141 ods. 1, § 142 ods. 2, § 143 ods. 1 Tr. por. Zároveň znalecký posudok v súvislosti so skúmaním omamných a psychotropných látok musí obsahovať percentuálne vyjadrenie účinnej látky v skúmanom materiály pre správne a objektívne stanovenie účinnosti danej látky, prípadne aj pre riadne zhodnotenie toho, o akú látku sa jedná, čo znalecký posudok KEÚ PZ vypracovaný v tomto prípade neobsahuje, a teda je v smere jeho použiteľnosti v trestnom konaní nedostatočný, keďže nie je dostatočným podkladom pre identifikáciu skúmanej látky a jej účinnosti.

K uvedenému poukázal na uznesenie Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 3T/142/2011 zo dňa 2.9.2011. Vypracovaný znalecký posudok Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/450 zo dňa 28.1.2015 je teda rovnako v súlade s ust. § 119 ods. 4 Tr. por. nezákonným dôkazom, ktorý v konaní nie je možné použiť.

Na riadne ustálenie skutkového stavu navrhoval vykonanie dôkazov, ktoré by napomohli riadnemu zisteniu skutkového stavu v smere získania náležitého podkladu pre zákonné a spravodlivé rozhodnutie, a to vylučenie svedkov T. D., B. P., príslušníkov hliadky PZ npor. Mgr. T. P. a nstržm. B. F. ako aj pribratie znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria. Vykonaním predmetných dôkazov na hlavnom pojednávaní by mohlo prísť k riadnemu ustáleniu skutkového stavu v smere vplyvu skutku na osoby B. P. a T. D., spôsobu zaistenia a zákonnosti zaistenia veci (drogy), spísania zápisnice o vydaní veci, vplyvu predmetnej látky na psychiku jednotlivca. Predmetné dôkazy, resp. ich vykonanie, však bolo zo strany konajúceho súdu podľa ust. § 272 ods. 3 Tr. por. odmietnuté, keď súd argumentoval tým, že sa týkajú okolností, ktoré možno zistiť iným už skôr navrhnutými dôkazmi. Mal za to, že skutočnosti, ktoré by sa

pre trestné konanie získali vykonaním týchto vyššie uvedených dôkazov v konaní doposiaľ zisťované neboli, nemožno ich zistiť ani zo žiadnych iných vykonaných dôkazov a pre náležité zistenie skutkového stavu (najmä v smere zákonnosti vykonaných dôkazov a riadneho zistenia priebehu stíhaného skutku) a pre spravodlivé a zákonné rozhodnutie vo veci samej je vykonanie týchto dôkazov rozhodujúce a nevyhnutné. Vykonanie predmetných dôkazov je nevyhnutné aj pre posúdenie splnenia okolností podľa ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., t.j. pre možnú aplikáciu tzv. materiálneho korektívu v danom prípade, pričom naplnenie okolností podľa ust. § 10 ods. 2 Tr. zák. skúmajú z úradnej povinnosti a riadne skúmanie týchto okolností v tomto prípade ako úlohu určil prvoinštančný súd aj odvolací súd v uznesení č.k. 3T/5/2018-136 zo dňa 25.1.2018, ktorým zrušil predchádzajúci rozsudok súdu prvej inštancie v tejto právnej veci. A teda vykonanie navrhovaných dôkazov je v tejto právnej veci nevyhnutné v záujme riadneho zistenia skutkového stavu a spravodlivého a zákonného rozhodnutia vo veci.

Stíhaný skutok sa mal stať až po uplynutí skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, a teda toto podmienené zastavenie trestného stíhania vo vzťahu k prejednávanému skutku nemá žiaden význam a konajúce súdy by naň nemali nijak prihliadať a toľž nie naň poukazovať v rámci odôvodnenia napádaného rozsudku (príp. predchádzajúceho uznesenia odvolacieho súdu).

Poukázal na ustanovenie § 2 ods. 1, 10, 12, § 285 písm. a), b), c) Trestného poriadku, § 171 ods. 1 Trestného zákona a na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.1.2014 a uznesenie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp.zn. XVI/2 Pz 42/15/1000-7 zo dňa 20.7.2015. Konajúce súdy (ako ani generálna prokuratúra) v obdobných prípadoch neposudzovali držanie marihuany pre osobnú spotrebu v množstve do 0,5 gramu vo vysušenom stave za naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák.

Zároveň v prípade, ak by konajúci súd napriek vyššie uvedenému mal za to, že formálne znaky skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák. by boli naplnené, tak poukázal na to, že v danom prípade je plne odôvodnená aplikácia ust. § 10 ods. 2 Tr. zák., tzv. „materiálneho korektívu“, ako to urobil aj prvostupňový súd v pôvodnom rozhodnutí vo veci, keď dospel k tomu, že vzhľadom na všetky faktory uvedené v § 10 ods. 2 Tr. zák. je spoločenská závažnosť prejednávaného prečinu nepatrná a skutok teda nie je trestným činom.

Konajúci súd ho mal na základe dôvodných pochybností ohľadom priebehu skutku v súlade so zásadou in dubio pro reo spod obžaloby v celom rozsahu oslobodiť, pričom súd ho napriek tomu uznal vinným zo spáchania skutku. Napádaný rozsudok vykazuje znaky arbitrárnosti v konaní súdu.

Poukázal na ustanovenie § 168 ods. 1 Trestného poriadku. Odôvodnenie napádaného rozsudku trpí tiež vadami, a to v tom smere, že rozsudok nie je náležite v súlade so zákonom odôvodnený. Zároveň súd v odôvodnení rozsudku riadne nerieši, prečo nevyhovel jeho návrhom na vykonanie dôkazov. Konajúci súd sa evidentne nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čo má za následok nejasnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení, čo malo za následok, že výroky napádaného rozsudku sú nesprávne a závažnými vadami teda trpí aj konanie, ktoré rozsudku predchádzalo.

Uložený trest je neprimeraný, keďže v zmysle vyššie uvedeného je v jeho prípade dôvodné oslobodenie spod obžaloby v celom rozsahu podľa ust. § 285 písm. a), písm. b) a písm. c) Tr. por.

Navrhol, aby Krajský súd v Trnave ako príslušný odvolací súd, rozhodol tak, že v zmysle § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) a písm. e) Tr. poriadku ruší napadnutý rozsudok vo všetkých jeho výrokoch a v zmysle § 322 ods. 3 Tr. poriadku, aby po doplnení dokazovania, sám vo veci rozhodol tak, že obžalovaného spod obžaloby v celom rozsahu oslobodzuje podľa ust. § 285 písm. a), lebo nebolo preukázané, že sa skutok stal, príp. podľa § 285 písm. b) Tr. por. lebo skutok nie je trestným činom, príp. podľa ust. § 285 písm. c) Tr. por. lebo nebolo preukázané, že skutok spáchal obžalovaný, príp. aby rozhodol v zmysle § 322 ods. 1 Tr. poriadku tak, že vec vracia Okresnému súdu Galanta, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného, ktorý podaním zo dňa 18.9.2018 ospravedlnil svoju neprítomnosť odcestovaním v Kanade a zároveň vyhlásil, že výslovne žiada, aby sa predmetné verejné zasadnutie konalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátorka krajskej prokuratúry navrhla odvolanie obžalovaného podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť. Poukázala na zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Obhajca obžalovaného trval na písomnom odvolaní, navrhol, aby bol obžalovaný spod obžaloby oslobodený alebo zrušiť a vrátiť vec súdu I. stupňa. Znalecký posudok považuje za dôkaz, ktorý bol vykonaný nezákonným spôsobom. Zároveň poukázal na rozhodovaciu prax súdov SR pri množstve drogy a okresný súd sa nedostatočne zaoberal materiálnym korektívom - § 10 ods. 2 Tr. por.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným v citovanom ustanovení § 317 odsek 1 Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, a to proti výrokom, proti ktorým odvolanie podať mohla, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone a dospel k zisteniu, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Z obsahu spisového materiálu odvolací súd zistil :

- prokurátorka okresnej prokuratúry podala dňa 22.5.2015 pod č. 1 Pv 16/15/2202-7 obžalobu (č.l. 43 spisu) na J. C. pre prečin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 odsek 1 Trestného zákona
- okresný súd vydal dňa 2.6.2015 trestný rozkaz (č.l. 46-47 spisu), proti ktorému včas podal odpor obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu
- okresný súd rozsudkom zo dňa 20.9.2017 (č.l. 112 spisu) oslobodil obžalovaného spod obžaloby podľa § 285 písm. b) Trestného poriadku, proti ktorému podala prokurátorka okresnej prokuratúry odvolanie
- krajský súd uznesením zo dňa 25.1.2018 (č.l. 136 spisu) zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. a podľa § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol
- okresný súd vykonal pred zrušením rozsudku odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní dokazovanie výsluchom mjr. Ing. L. B., Ing. Q. W., prečítaním výpovede obžalovaného J. C., svedka B. P., oboznámením žiadosti o oznámenie - odpoveď z č.l. 69, registra priestupkov z č.l. 83, registra trestov z č.l. 81, uznesenia z č.l. 29, zápisnice o vydaní veci z č.l. 16, znaleckého posudku z č.l. 17-19
- okresný súd nevykonával po zrušení rozsudku odvolacím súdom na hlavnom pojednávaní doplnenie dokazovania

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku : Orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 168 ods. 1 Trestného poriadku : Ak rozsudok obsahuje odôvodnenie, súd v ňom stručne uvedie, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia musí byť zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou, prečo nevyhovel návrhom na vykonanie ďalších dôkazov a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Ak rozsudok obsahuje ďalšie výroky, treba odôvodniť aj tieto výroky.

Predmetnou vecou sa už krajský súd zaoberal vo svojom rozhodnutí sp.zn. 3To/5/2018 zo dňa 25.1.2018 (č.l. 136 spisu), kedy podľa § 321 ods. 1 písm. b), písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok v celom rozsahu

zrušil a podľa § 322 ods. 4 písm. a) Tr. por. vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Okresný súd, riadiac sa právnym názorom odvolacieho súdu, v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Ani odvolací súd nemá pochybnosti o tom, že obžalovaný spáchal skutok v rozsahu skutkových zistení napadnutého prvostupňového rozsudku. Z toho dôvodu si všetky závery prvostupňového súdu osvojuje, a keďže sa s nimi stotožňuje, v celom rozsahu na ne ako na správne odkazuje.

K dôvodom odvolania (resp. odôvodnenie k výroku o vine a k výroku o treste)

Podľa § 58 ods. 1 Trestného poriadku : O každom úkone trestného konania sa spíše, a to spravidla pri úkone alebo bezprostredne po ňom, zápisnica, ktorá musí obsahovať

- a) označenie súdu, prokuratúry alebo iného orgánu vykonávajúceho úkon,
- b) miesto, čas a predmet úkonu,
- c) meno a priezvisko úradných osôb a ich funkcie, meno a priezvisko, dátum narodenia a bydlisko alebo sídlo osôb, ktoré sa na úkone zúčastnili, a u obvineného, poškodeného alebo svedka aj adresu, ktorú uvedie na účely doručovania,
- d) stručné, ale výstižné opísanie priebehu úkonu, z ktorého je zrejmé i zachovanie zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie úkonu, ďalej podstatný obsah rozhodnutí vyhlásených pri úkone, a ak bol pri úkone doručený rovnopis rozhodnutia, osvedčenie o tomto doručení,
- e) návrhy strán, poskytnutie poučenia, prípadne vyjadrenie poučených osôb,
- f) námietky strán alebo vypočúvaných osôb proti obsahu zápisnice.

I. Zápisnicu o hlavnom pojednávaní, ktorá má charakter verejnej listiny, treba považovať za dôkaz o tom, aký bol priebeh hlavného pojednávania, pokiaľ by nesprávnosť jej obsahu nebola preukázaná inými dôkazmi. (R 50/1969, rozhodnutie zvláštneho senátu Najvyššieho súdu sp. zn. 2 Tor 5/69 zo dňa 27. mája 1969)

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že ihneď pri úkone nebola spísaná zápisnica o vydaní veci, čo spôsobuje, že nie je možné zabezpečiť autenticitu a nezameniteľnosť vydanéj veci s inou vecou, je na mieste uviesť, že evidentne zo spisového materiálu je preukázané, že obžalovaný dobrovoľne vydal vec dôležitú pre trestné konanie, ktorá je zdokumentovaná na č.l. 12-16 spisu. Príslušníci OOPZ npor. Mgr. T. P. a nastržm. B. F. zobrali dobrovoľne vydanú vec od obžalovaného.

Podľa názoru odvolacieho súdu nie je porušením zákona, že predmetná zápisnica bola spísaná na policajnej stanici OOPZ Jelka, kde prišlo aj k zdokumentovaniu vydanéj veci fotodokumentáciou. Na dodatočne bezprostredne po úkone spísanú zápisnicu sa vzťahujú rovnaké kritéria ako na zápisnicu vyhotovenú priamo pri úkone, nakoľko obe sú určené na trvalé zachytenie relevantných údajov.

Zápisnica je verejná listina, čo znamená, že do času, kým nie je preukázaný opak, platí, že údaje v nej uvedené sú správne a pravdivé. Bez predloženia relevantných dôkazov nie je možné len na základe vyjadrenia strany spochybniť takýto obsah zápisnice.

V spise z prípravného konania sa nachádza zápisnica o vydaní veci na č.l. 16 spisu, ktorá spĺňa všetky zákonné podmienky týkajúce sa úradného dokumentu. Na č.l. 16 spisu v zápisnici o vydaní veci je uvedený dátum 29.12.2014 a čas 18.30 hod. t.j. totožný čas, kedy mal byť obžalovaný kontrolovaný príslušníkmi OOPZ. Odvolací súd zdôrazňuje, že presná identifikácia všetkých náležitostí týkajúcich sa skutku je podstatnou súčasťou spisového materiálu, t.j. aj určenie času vydania veci.

Podľa § 30 ods. 1 Trestného poriadku : Na vykonanie úkonu tam, kde to zákon ustanovuje, sa priberie nezúčastnená osoba. Nezúčastnená osoba má právo na náhradu nevyhnutných výdavkov a ušlej mzdy alebo iného preukázateľného ušlého príjmu. Nárok zaniká, ak ho nezúčastnená osoba neuplatní do troch dní po svojej prítomnosti na úkone, alebo po tom, čo jej bolo oznámené, že k úkonu nedôjde; na to musí byť nezúčastnená osoba upozornená.

Podľa § 30 ods. 2 Trestného poriadku : Nezúčastnená osoba je osoba spôsobilá na právne úkony, u ktorej nie sú pochybnosti o jej nezaujatosti vo vzťahu k prejednávanej veci alebo osobám, ktorých sa úkon priamo dotýka, k ich obhajcom, zákonným zástupcom a splnomocnencom alebo k orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu.

Podľa § 89 ods. 1 Trestného poriadku : Kto má pri sebe vec dôležitú pre trestné konanie, je povinný ju na vyzvanie predložiť policajtovi, prokurátorovi alebo súdu; ak ju treba na účely trestného konania zaistiť, je povinný vec na vyzvanie týmto orgánom vydať. Pri vyzvaní ho treba upozorniť na to, že ak nevyhovie výzve, môže mu byť vec odňatá, ako aj na iné následky nevyhovenia.

Čo sa týka tzv. nezúčastnenej osoby (§ 30 ods.1, ods. 2 Tr. por.), žiada sa poznamenať, že táto je pomocnou osobou v trestnom konaní, pričom účelom jej pribratia do konania je zabezpečenie nestrannosti vykonania toho - ktorého úkonu, resp. kontroly regulárnosti jeho vykonania. Hoci Trestný poriadok jej prítomnosť na niektorých úkonoch *expressis verbis* predvída / vyžaduje (§§ 91 ods. 4, 105 ods. 2, 124 ods. 3, 126 ods. 3), neznamená to, že jej pribratie je pri iných úkonoch (postupom *per analogiam* podľa skôr označených ustanovení) vylúčené. V takých prípadoch je potom na zvážení príslušného orgánu (činného v trestnom konaní resp. súdu), vykonávajúceho konkrétny procesný úkon, či považuje jej pribratie k danému úkonu za potrebné. Ak teda v posudzovanej veci považoval konajúci orgán, teda policajt činný v prípravnom konaní, napriek pribratiu zapisovateľa (§ 124 ods. 3 Tr. por.), za žiaduce pribrat' k niektorým výsluchom aj nezúčastnenú osobu ako nestranného pozorovateľa - nevykonávajúceho výsluch ani aktívne nezasahujúceho do výsluchu, nemožno v tom vidieť žiadne porušenie zákona, teda ani porušenie napĺňajúce niektorý dovolací dôvod. Ide naopak o nadštandard procesných práv vypočítavanej osoby a v konečnom dôsledku vždy obvineného, ktorý bol zabezpečený pri analogickom použití zákonných ustanovení, ktoré pribratie nezúčastnenej osoby k úkonu výslovne predpokladajú (§§ 91 ods. 4, 105 ods. 2, 124 ods. 3 ak nie je pribratý zapisovateľ, 126 ods. 3). (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 1 TdoV 17/2015 zo dňa 8.11.2016)

K odvolacej námietke obžalovaného, že v zápisnici je tiež v rozpore s ust. § 30 ods. 2 Tr. por. zapísaný ako nezúčastnená osoba B. F., ktorý bol členom hliadky OO PZ Jelka, je sa potrebné vyjadriť tak, že na č.l. 16 spisu v zápisnici o vydaní veci je podpísaná nezúčastnená osoba a to B. F. - príslušník OOPZ, ktorý vykonával služobný zákrok. Tvrdenia ohľadom osoby B. F. v tom smere, že je príslušníkom OOPZ a vykonával služobný zákrok, sú pravdivé. Prítomnosť nezúčastnenej osoby pri úkone je nevyhnutná iba tam, kde to Trestný poriadok výslovne ustanovuje. Tým však nie je vylúčené, aby bola pribratá nezúčastnená osoba pri úkonoch, kde to Trestný poriadok explicitne neustanovuje. Obligatórna prítomnosť nezúčastnenej osoby pri dobrovoľnom vydaní veci nie je v Trestnom poriadku zakotvená. Z hľadiska právnej úpravy trestného práva teda ide o nadštandard procesných práv obžalovaného, ktorý vzhľadom na svoj fakultatívny charakter nie je spôsobilý ukrátiť obžalovaného na jeho procesných právach. Z uvedeného je zrejmé, že v konečnom dôsledku nemožno v takejto aktivite orgánov činných v trestnom konaní, i keď obžalovaný má pochybnosti o nezaujatosti nezúčastnenej osoby, vidieť žiadne porušenie zákona a teda ani porušenie napĺňajúce niektorý dovolací dôvod.

Podľa § 179 ods. 1 Trestného poriadku : Uznesenie treba oznámiť osobe, ktorej sa priamo dotýka, ako aj osobe, ktorá naň dala svojím návrhom podnet; uznesenie súdu sa oznámi aj prokurátorovi. Oznámenie sa robí buď vyhlásením uznesenia v prítomnosti toho, komu treba uznesenie oznámiť, alebo doručením rovnopisu uznesenia.

Podľa § 179 ods. 2 Trestného poriadku : Ak má osoba, ktorej treba uznesenie oznámiť, obhajcu, prípadne splnomocnenca, postačí, ak sa uznesenie vyhlási buď tejto osobe, alebo jej obhajcovi, prípadne splnomocnencovi; ak sa oznamuje uznesenie doručením rovnopisu, doručí sa len obhajcovi, prípadne splnomocnencovi. Ak ide o osobu pozbavenú spôsobilosti na právne úkony alebo osobu, ktorej spôsobilosť na právne úkony je obmedzená a ktorá obhajcu, prípadne splnomocnenca nemá, oznámi sa uznesenie jej zákonnému zástupcovi.

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že uznesenie o príbratí znalca nebolo obžalovanému (ako ani jeho obhajcovi) v súlade s ust. § 179 ods. 1, ods. 2 Tr. por. nikdy doručené (ani dodatočne), a teda pri vypracovaní znaleckého posudku nebol dodržaný zákonný postup, je na mieste konštatovať, že odvolací súd nepovažuje nedoručenie znaleckého posudku za porušenie práva na obhajobu, aj keď v spisovom materiáli z prípravného konania nie je evidované žiadne doručenie znaleckého posudku ani obžalovanému ani obhajcovi, nič im nebránilo tieto skutočnosti namietat' v prípravnom konaní alebo v konaní pred súdom prvej inštancie. Nemožno opomenúť tú skutočnosť, že uznesenie o príbratí znalca z Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru SR v Bratislave bolo vydané dňa 29.12.2014 (č.l. 4 spisu) a znalecký posudok č. ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2015/450 bol vyhotovený dňa 28.1.2015 (č.l. 17-18), pričom v tom čase obžalovaný ešte nebol stranou, nakoľko uznesenie o vznesení obvinenia bolo vydané až dňa 15.2.2015 (č.l. 2). Do úvahy by teda prichádzalo len dodatočné doručenie uznesenia o príbratí znalca a znaleckého posudku. Na mieste je zdôrazniť, že ako obžalovaný a tak aj jeho obhajca uviedli do záznamu o preštudovaní vyšetrovacieho spisu zo dňa 7.5.2015 (na č.l. 36 spisu), že im bol poskytnutý primeraný čas na preštudovanie spisu, teda mali možnosť sa oboznámiť aj s uznesením o príbratí znalca a aj so znaleckým posudkom, pričom uviedli, že nemajú nič na doplnenie vyšetrovania.

K odvolacej námietke obžalovaného, že znalci z odboru kriminalistickej toxikológie nie sú odborne spôsobilí skúmať vplyv skúmaného množstva látky na ľudskú psychiku, je potrebné ustáliť, že prvostupňový súd vo svojom rozhodnutí správne konštatoval závery vyplývajúce zo znaleckého posudku, v žiadnom smere nezohľadňoval konštatovania znalcov týkajúcich sa množstva látky, ktorá má vplyv na ľudskú psychiku.

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že návrh na doplnenie dokazovania výsluchom svedkov T. D., B. P., príslušníkov hliadky PZ npor. Mgr. T. P. a nstržm. B. F. ako aj príbratím znalca z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, súd prvej inštancie nesprávne odmietol, je na mieste uviesť, že odvolací súd považuje postup prvostupňového súdu za správny, keď nepripustil vykonanie dôkazov - výsluchov navrhovaných svedkov, pretože považoval skutkový stav v predmetnej veci za dostatočne zistený a všetky podstatné skutočnosti za preukázané a - vypracovanie znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo, odvetvie psychiatria, pretože toto dokazovanie by bolo nadbytočné. Prvostupňový súd sa vysporiadal so všetkými skutočnosťami významnými pre svoje rozhodnutie.

Zahľadenie odsúdenia alebo zákonná fikcia, že sa na páchatel'a hľadí, ako by nebol odsúdený, nebráni súdu, aby pri hodnotení osoby páchatel'a prizeral na skutočnosť, že páchatel' v minulosti spáchal trestný čin, a z tejto skutočnosti vyvodil príslušné závery pokiaľ ide o sklony páchatel'a k trestnej činnosti, jeho vzťah k spoločenským hodnotám chráneným Tr. zákonom, možnosť jeho nápravy a pod. (R 6/1975)

K odvolacej námietke obžalovaného, že podmienené zastavenie trestného stíhania vo vzťahu k prejednávanému skutku nemá žiaden význam a konajúce súdy by naň nemali nijak prihliadať, je potrebné sa vyjadriť, že táto skutočnosť nebola posudzovaná v súvislosti so zisťovaním poľahčujúcich alebo priťažujúcich okolností, ale bola zobraená do úvahy pri zisťovaní sklonov obžalovaného k trestnej činnosti, pričom ustálená judikatúra takúto aplikáciu pripúšťa.

Podľa § 171 ods. 1 Trestného zákona : Kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Prechovávanie omamnej látky alebo psychotropnej látky (§ 2 ods. 1 alebo 2 zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov) - ďalej len „droga“, nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 a § 172 ods. 1 písm. d) Trestného zákona limitované minimálnym množstvom. Prechovávanie drogy v množstve síce obvyklým spôsobom aplikovateľnom, avšak menšom, než z hmotnostného hľadiska zodpovedá obvykle jednorazovej dávke, je trestným činom, pokiaľ je droga vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacíe schopnosti, alebo sociálne správanie (§ 130 ods. 5 Trestného zákona). Pri prečine podľa § 171 Trestného zákona je však vždy potrebné posudzovať aj materiálny korektív podľa kritérií § 10 ods. 2 Trestného zákona. (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 25. apríla 2017, sp. zn. 2 Tdo 53/2016 uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR 8/2017 pod poradovým číslom 74.)

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že vzhľadom na uznesenie Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 4To/11/2014 zo dňa 23.1.2014 a uznesenie Generálneho prokurátora Slovenskej republiky sp.zn. XVI/2 Pz 42/15/1000-7 zo dňa 20.7.2015 konajúce súdy (ako ani generálna prokuratúra) v obdobných prípadoch neposudzovali držanie marihuany pre osobnú spotrebu v množstve do 0,5 gramu vo vysušenom stave za naplnenie znakov skutkovej podstaty prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 1 Tr. zák., je potrebné vysvetliť, že marihuana patrí medzi zakázané látky, nakoľko sa nachádza v zozname omamných látok. Ani marihuana nie je na účel aplikácie § 171 ods. 1 Trestného zákona limitovaná minimálnym množstvom, nakoľko Trestný zákon neustanovuje žiadne hmotnostné kritérium, pričom rozhodujúcim kritériom je skutočnosť, či je vzhľadom na množstvo účinnej látky obsiahnutej v celkovom množstve zaisteného materiálu spôsobilá nepriaznivo ovplyvniť psychiku človeka alebo jeho ovládacie alebo rozpoznávacie schopnosti, alebo sociálne správanie, keďže takéto kritérium je definované v ustanovení § 130 ods. 5 Trestného zákona, pričom zostáva ešte posúdiť možnosť aplikácie materiálneho korektívu v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona.

Podľa § 10 ods. 2 Trestného zákona : Nejde o prečin, ak vzhľadom na spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný, mieru zavinenia a pohnútku páchatel'a je jeho závažnosť nepatrná.

II. Ak inkriminované konanie páchatel'a zakladá zákonné znaky prečinu, je obligatórnou povinnosťou súdu vždy vyhodnotiť aj jeho materiálnu stránku z hľadiska jeho závažnosti v zmysle § 10 ods. 2 Trestného zákona, pretože nejde o prečin, ak je jeho závažnosť nepatrná (tzv. materiálny korektív). (45/2012, rozsudok Krajského súdu v Žiline sp.zn. 2 To 42/2010 zo dňa 1.9.2012)

Na posúdenie závažnosti určitého protispoločenského konania majú vplyv a závažnosť prečinu určujú nasledovné skutočnosti:

a/ spôsob vykonania činu a jeho následky,

b/ okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (pôjde najmä o poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - § 36 a § 37 Tr. zák.),

c/ miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.

(uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 2Tdo 41/2015 zo dňa 28. júla 2015)

Kritéria relevantné pre použitie materiálneho korektívu sú právne upravené v § 10 ods. 2 Trestného zákona. Okrem kritéria množstva marihuany a skutočnosti, že obžalovaný nebol v minulosti za drogovú trestnú činnosť odsúdený, je potrebné zaoberať sa celkovo ostatnými aspektmi závažnosti prečinu akými sú spôsob vykonania činu a jeho následky, okolnosti, za ktorých bol čin spáchaný (najmä poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - § 36 a § 37 Trestného zákona) a miera zavinenia a pohnútky páchatel'a.

Z hľadiska spôsobu vykonania činu a jeho následkov, je na mieste upriamiť pozornosť na skutkovú vetu napadnutého rozsudku. Zo skutkovej vety uvedenej v napadnutom rozsudku je zrejmé, že k spáchaniu skutku malo prísť v obci T. na ulici M. v neobývanej budove pod súp. č. XXX bez presnejšieho upresnenia, či ide o dom, byt alebo nebytový priestor.

Z výpovede svedka B. P. z prípravného konania na č.l. 10-11 zo dňa 12.3.2015 prečítanej na hlavnom pojednávaní zo dňa 23.5.2016 (č.l. 63) vyplýva aj toto: „Ten povedal, že aby som išiel sním na ul. M. v T., kde pri autobusovej zastávke sa nachádza opustená budova, že sa tam porozprávame a kde by si chcel vyfajčiť marihuanu, ktorú má pri sebe. Ja som s tým súhlasil, do budovy sme sa dostali cez okno, ktoré bolo už dávnejšie rozbité na budove.“ a ďalej „Na záver by som chcel uviesť, že ja nefetujem, taktiež ani kamarát D. T., ktorým tam bol s nami nefetuje.“ Uvedené skutočnosti odôvodňujú záver, že obžalovaný prenikol bez súhlasu vlastníka do cudzej budovy cez už prekonanú zabezpečovaciu prekážku, k čomu naviedol minimálne svedka B. P.. Z uvedeného ďalej vyplýva, že minimálne svedok B. P. vedel o tom, že obžalovaný prechováva drogu pre vlastnú potrebu a zamýšľala ju bezprostredne užiť. Ako svedok B. P. tak aj svedok T. D. za súčasnej prítomnosti v jednej budove osobne vnímali negatívne správanie obžalovaného, pričom v prípade, že by neprišli príslušníci policajného zboru, zistili by spôsob užívania a účinky drogy. Uvedený ďalší následok spočívajúci v rozširovaní informácii o spôsobe užívania a účinkoch drogy je potrebné s poukazom na fakt, že svedok B. P. a T. D. podľa tvrdenia B. P. neužívajú drogy, vyhodnotiť ako veľmi škodlivý.

Podľa § 36 písm. l) Trestného zákona : Poľahčujúcou okolnosťou je to, že páchatel' priznal sa k spáchaniu trestného činu a trestný čin úprimne oľutoval.

Z hľadiska okolností, za ktorých bol čin spáchaný (najmä poľahčujúce a priťažujúce okolnosti - § 36 a § 37 Trestného zákona) je potrebné v prejednávacom prípade ustáliť existenciu jednej poľahčujúcej okolnosti, naproti tomu žiadna priťažujúca okolnosť nie je daná. Nemožno spochybniť tú skutočnosť, že obžalovaný dobrovoľne vydal príslušníkom policajného zboru marihuanu, k spáchaniu skutku sa priznal a svoje správanie aj oľutoval, čo zakladá existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona. Do úvahy treba vziať ale aj skutočnosť, že obžalovaný bol za obdobný skutok v minulosti trestne stíhaný, hoci toto konanie bolo podmienične zastavené a obvinený sa v skúšobnej dobe podmieničného zastavenia trestného stíhania osvedčil. Ale od uplynutia skúšobnej doby plynúcej do 7.12.2014 do spáchania skutku uvedeného v skutkovej vete napadnutého rozsudku dňa 29.12.2014 uplynulo len 22 dní, pričom takéto správanie nemožno považovať za vedenie riadneho života. Z doterajšej minulosti obžalovaného je potrebné vyvodiť, že obžalovaný je osoba, ktorá má tendenciu prechovávať drogu pre vlastnú potrebu.

Podľa § 15 písm. a) Trestného zákona : Trestný čin je spáchaný úmyselne, ak páchatel' chcel spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom.

I. Preukázanie zavinenia ako vnútorného psychického vzťahu páchatel'a k následku jeho konania je reálne aj na základe takých objektívnych skutočností, akými sú napr. povaha činu, spôsob vykonania útoku (opakované intenzívne bodnutia do miest, kde sa nachádzajú orgány, ktorých poranenie bezprostredne ohrozuje život), charakter predmetu, ktorý bol použitý na útok a pod. Priamy úmysel je za?inak rovnakých okolností závažnejší ako úmysel nepriamy. Aj miera zavinenia je pri priamom úmysle vyššia. Preto treba konkrétnu formu zavinenia v trestnom konaní vždy dokazovať rovnako ako iné skutočnosti.(72/2007 ZSP, rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. I Tzo V 3/2005 zo dňa 1.9.2007)

Z hľadiska miery zavinenia a pohnútky páchatel'a, je potrebné uviesť, že zavinenie možno definovať ako vnútorný psychický vzťah páchatel'a k podstatným zložkám trestného činu. Zavinenie, ako okolnosť subjektívneho charakteru, možno v zásade dokazovať len nepriamo, z okolností objektívnej povahy, ktoré vyšli najavo. Keďže obžalovaný si zaobstaral drogu s tým, že ju bude prechovávať až do času, kým ju použije pre vlastnú potrebu, je potrebné usudzovať na priamy úmysel obžalovaného pri páchaní skutku v zmysle § 15 písm. a) Trestného zákona, ktorý je závažnejší ako nepriami úmysel. Čo sa týka pohnútky obžalovaného, zo správania obžalovaného vyplýva, že drogu prechovával za účelom, aby ju sám užil s cieľom dosiahnuť omamné účinky drogy, pričom k tejto pohnútke pristupuje aj úsilie obžalovaného vyzdvihnúť svoj trufalý postoj k drogám pred ďalšími dvoma svedkami.

Z uvedených skutočností je zrejmé, že závažnosť činu je vyššia ako nepatrná, čo vylučuje použitie materiálneho korektívu v prejednávacom prípade.

K odvolacej námietke obžalovaného, že rozsudok nie je náležite v súlade so zákonom odôvodnený, je potrebné uviesť, že súd prvej inštancie uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, a o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, rovnako tak rozviedol akými právnymi úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa okresný súd vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona. Z uvedeného je zrejmé, že napadnutý rozsudok je náležite odôvodnený v súlade so zákonom.

Podľa § 56 ods. 1 Trestného zákona : Peňažný trest môže súd uložiť od 160 eur do 331 930 eur páchatel'ovi úmyselného trestného činu, ktorým získal alebo sa snažil získať majetkový prospech.

Podľa § 56 ods. 2 Trestného zákona : Bez splnenia podmienok uvedených v odseku 1 môže súd peňažný trest uložiť, ak ho ukladá za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť nápravy páchatel'a trest odňatia slobody neukladá.

Výmera peňažného trestu nemôže byť znižovaná, alebo zvyšovaná mimo rámec rozpätia sadzby uvedenej v ustanovení § 53 odst. 1 tr. zák. (R 4/1967, rozhodnutie Najvyššieho súdu sp.zn. 8 Tz 47/66 zo dňa 22. septembra 1966)

K odvolaciemu argumentu obžalovaného, že uložený trest je neprimeraný, keďže je v jeho prípade dôvodné oslobodenie spod obžaloby v celom rozsahu podľa ust. § 285 písm. a), písm. b) a písm. c) Tr. por., je na mieste konštatovať, že aj keď súd prvej inštancie opomenul zistenie, že obžalovaný dobrovoľne vydal príslušníkom policajného zboru marihuanu, k spáchaniu skutku sa priznal a svoje správanie aj oľutoval, čo zakladá existenciu poľahčujúcej okolnosti v zmysle § 36 písm. l) Trestného zákona, toto pochybenie okresného súdu je vzhľadom na ustálenú judikatúru o výmere peňažného trestu irelevantné. Súd prvej inštancie za účelom rozhodnutia o treste vykonal na hlavnom pojednávaní dostatočné dokazovanie, správne vyhodnotil osobu obžalovaného, jeho povesť a ostatné skutočnosti (okrem pomeru poľahčujúcich a priťažujúcich okolností) potrebné pre uloženie spravodlivého trestu. Trestná sadzba vyplývajúca z ustanovenia § 171 odsek 1 Trestného poriadku je až na 3 roky a z ustanovenia § 56 ods. 1 Trestného zákona je od 160 eur do 331.930 eur. Po úprave za použitia § 38 odsek 3 Trestného zákona (ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu) je trestná sadzba trestu odňatia slobody až na 2 roky, avšak trestná sadzba peňažného trestu nepodlieha takejto úprave a zostáva tak nezmenená od 160 eur do 331.930 eur. Okresný súd postupoval správne, keď obžalovanému uložil peňažný trest v blízkosti dolnej hranice vo výmere 200 (dvesto) eur a zároveň podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona obžalovanému pre prípad, že by výkon peňažného trestu obžalovaný úmyselne zmaril, určil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri mesiace).

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti krajský súd odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku zamietol ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.